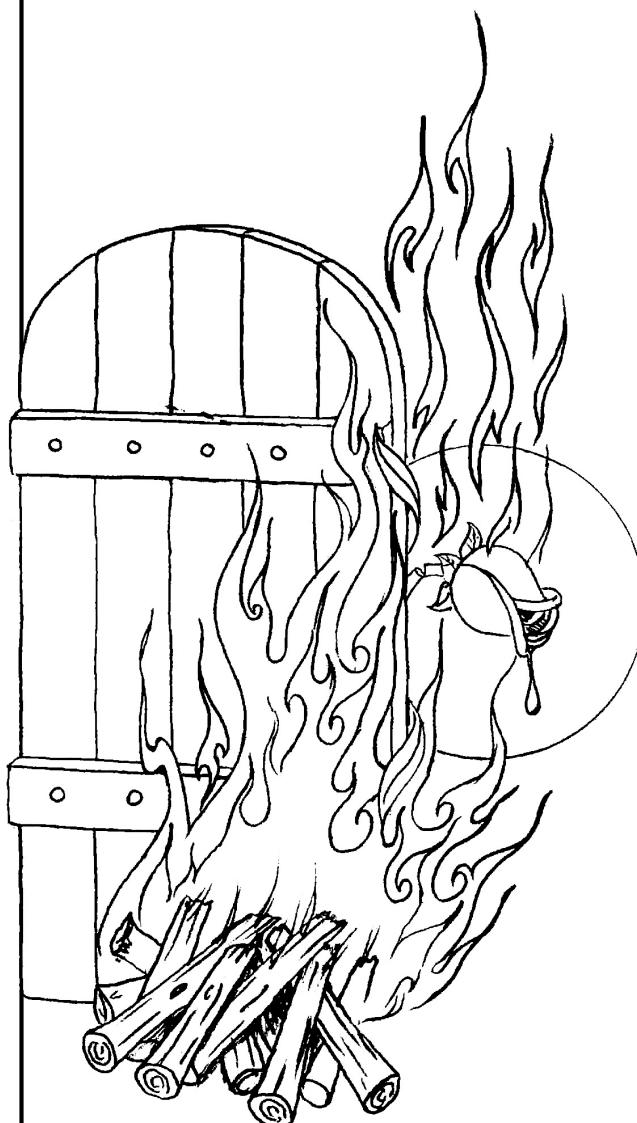

پر شتوی

مهاجر

ای همه‌ی تکیه‌گاه من، چادرت سر پناه من
چه به حالت گذشته‌ای، مادر بی‌گناه من

(از همه‌ی دنیا دلگیری ای قامت خمیده
چشم‌هایت را می‌بندی که وقت پروازت رسیده) ۲

بمان به خاطر حسن علی‌الله، نفس نفس نزن، تو چشم‌هایت را نبند
نرو به خاطر حسین علی‌الله، میان بسترت، به دخترت بخند

(مرو.... یا فاطمه علی‌الله مردو) ۶

همسرت با خبر شده، که زمان سفر شده
جان زینب بگو چرا، قامتت مختصر شده

(از آن زمانی که دستت را بر پهلو گرفتی
تالحظه‌ی آخر در خانه از ما رو گرفتی) ۲

بمان مسافر علی علی‌الله، به خاطر علی علی‌الله، بیان رو سفر
نرو، علی علی‌الله ز داغ تو دلش شکسته‌ای، شکسته بال و پر

(مرو.... یا فاطمه علی‌الله مردو) ۶

